

La mina de Can Bernat

Santa Perpètua de Mogoda

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Can Mallol - Can Bernat
Emplaçament Al S del Castell de Can Taió

Coordenades:

Latitud: 41.52185
Longitud: 2.1756
UTM Est (X): 431216
UTM Nord (Y): 4597018

Classificació

Número de fitxa 08260 - 113
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Obra civil
Estil / època: Modern
Segle XVIII
Any 1730
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Es desconeix el seu traçat malgrat hi baixa molta aigua.
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Varis propietaris
Autoria de la fitxa Goretti Vila i Fàbregas
Data de registre de la fitxa: dt., 07/04/2009 - 02:00

Descripció

La mina de Can Bernat segons informacions orals donades per Esteve Canyameres correspon a la mina de Can Mallol - Can Bernat. A l'alçada de Can Mallol hi tindria la seva captació. Actualment només se'n coneix un tram que es troba per sota la línia fèrria Papiol - Mollet, al sud del castell de Can Taió, entre la riera Seca i el camí del Padró. Es conserva un tram de mina al descobert que encara porta aigua fins a un petit aiguamoll, aquesta aigua avui es perd i les seves aigües deuen arribar a la riera Seca. La mina que porta aigua en molta abundància queda amagada dins una petita arbreda de ribera. Observem la mina en secció construïda i coberta amb volta de maons, per aquest motiu no es veu la seva alçària. La seva amplada aproximada ha d'estar entre els 60-70 cm.

Observacions:

No catalogada pel Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic de Santa Perpètua de Mogoda. Actualment es desconeix el seu traçat, no marcada sobre plànols, tot i que l'aigua hi baixa amb molta abundància.

Sembla que antigament duria les seves aigües cap a dues basses de Can Bernat, una de les quals encara és visible, tot i que buida, l'altra es troba a l'altra banda del camí del Padró colmatada de runes i coberta de vegetació. Es coneix una fotografia antiga (segons informació oral de Pere Garcia) on es veu una de les basses amb mainada banyant-se amb el castell de Can Taió al fons.

Història

4 de juliol de 1730. L'intendent general del Principat de Catalunya establí a Josep Güell i Soler, prevere beneficiat de la parroquial església de Santa Maria del Mar de Barcelona, com a privada persona, les aigües tant profundes com superficials de la riera de Santiga, des del cap de vall de la seva propietat del mas Prat de Santa Perpètua de Mogoda, fins al paratge davant de l'església de Santa Maria l'Antiga, amb facultat de poder fer mines i conduccions.

29 de desembre de 1779. Nou establiment de l'intendent general del Principat de Catalunya a favor de Teresa Vidal, vídua de Francesc Mas i Güell, difunt notari de Barcelona, i el seu fill Josep Francesc Mas i Vidal, notari de la ciutat de Barcelona, de les aigües subterrànies i superficials de la riera de Santiga des del paratge davant de l'església de Santiga, fins al cap de vall de les terres del mas Prat, amb facultat de poder fer mines i conduccions.

1785 i posteriors. Josep Francesc Masvidal i Antoni Mallol acordaren obrir mina en la part d'orient de la riera de 100 canes. Diego Llobet i dit Josep Francesc Masvidal tenien projectada una mina que travessaria la riera de Santiga i aniria a terres de can Bruguera. Es formulen tres plets a la Reial Audiència a partir de 1784 amb els propietaris de la Ferrussa, plets que els magistrats de la Reial Audiència van refondre en un de sol contra els impediments dels propietaris de la Ferrussa.

Bibliografia

CANYAMERES, Esteve (2009). Masos, masies i masoveries. Estudi de l'agricultura de Santa Perpètua de Mogoda i Santiga (segles XI-XX). Edita: Ajuntament de Santa Perpètua de Mogoda.

